

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/357/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519203973
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7519203973.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. M. XX, zast.: JUDr. Annou Lackovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Pražská 4, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, zast. Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.06.2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.06.2019 domáhal určenia, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.06.2014 uzavretá medzi stranami je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň žiadal priznať aj náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 03.06.2014 zmluvu o úvere dobrá pôžička (ďalej len „Zmluva“ alebo aj „ZoÚ“), na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 2.880,- €. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 120 mesačných splátkach po 65,- €. Úroková sadzba bola 23 %, RPMN 26,67 %, priemerná RPMN 17,94 %, celková čiastka úveru 7.428,01 €, dátum prvej splátky 25.07.2014. Žalobca poskytnutý úver splácal, aj keď je pravdou, že v nepravideľných splátkach a nie vždy v dohodnutej výške a k 30.04.2019 žalovanému uhradil spolu 2.894,96 €. Výška zaplatenej sumy vyplýva z amortizačnej tabuľky vystavenej žalovaným ku dňu 30.01.2019. Z amortizačnej tabuľky ďalej vyplýva, že žalovaný splátkami úveru poukázanými žalobcom ponížil dlh na istiny vo výške 170,68 €, dlh na zaplatenom úroku vo výške 2.602,32 € a na zaplatených poplatkoch vo výške 121,96 €. Aj keď žalobca uhradil sumu prevyšujúcu výšku poskytnutej istiny, na istine podľa evidencie žalovaného k 30.01.2019 uhradil len 170,68 €. Žalobca písomne vyzval žalovaného k uzavretiu mimosúdnej dohody, keď upozornil žalovaného na neplatnosť časti ZoÚ a súčasne predložil návrh na upustenie od vymáhania úrokov a poplatkov. Žalovaný sa s jeho názorom nestotožnil a listom zo dňa 28.02.2018 žalobcovi oznámil, že ZoÚ má všetky zákonné náležitosti vyžadované v dobe jej uzavretia a preto považuje svoj nárok za oprávnený. V ZoÚ nie je správne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov. V ZoÚ ju uvedený údaj RPMN vo výške 26,67 % p. a., pričom absentuje údaje, teda predpoklady pre výpočet RPMN. Prepočtom podľa internetovej stránky žalobca zistil, že pri údajoch, ako sú uvedené v ZoÚ je RPMN 27,75 % p. a. čo svedčí, že žalovaný zámerne do ZoÚ uviedol nesprávny údaj o výške RPMN. Ďalej v ZoÚ je nesprávne uvedený aj údaj o celkovej čiastke, ktorú má žalobca zaplatiť, konkrétne ZoÚ ustanovuje, že žalobca má zaplatiť

žalovanému sumu 7.428,91 €, pritom pri výpočte: výške úveru 2.880,- €, výške mesačných splátok 65,- €, doby splácania 120 mesiacov predstavuje 7.800,- €, . Ak by žalobca zaplatil žalovanému 120 x po 65,- € zaplatil by mu 7.880,- € a nie 7.428,91 €, ako je to dohodnuté v ZoÚ, teda viac ako v ZoÚ uvedenej celkovej sume o 371,09€, Výška dohodnutého úroku je 23,90 % p. a. Z internetovej stránky NBS vyplýva, že úrokové miery podobného úveru v bankách pri spotrebiteľských úrokoch so splatnosťou nad 5 rokov v júni 2014 činil úrok vo výške 10,43 % p. a. Z uvedeného je zrejmé, že sadzba dohodnutého úroku v ZoÚ viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v danom období bankami, čo je ustálenou súdnou praxou považované za neprimerane vysoké úroky dojednané v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom na ust. § 39 OZ je ZoÚ v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Žalobca listom oslovil o posúdenie ZoÚ aj MS SR, ktorý odpovedal listom zo dňa 15.01.2018 z ktorého vyplýva, že ZoÚ obsahuje aj ďalšie neprijateľné podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jeho neprospech. Konkrétne sa jedná o rozhodcovskú doložku, vyhlásenie, že žalobca sa oboznámil s OP, VOP, Sadzobníkom poplatkov. Uvedené nedostatky úverovej zmluvy majú podľa názoru žalobcu za následok, že úver, ktorý na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému nikdy nevzniklo právo na zaplatenie inej sumy, ako je suma poskytnutého úveru (t.j. 2.880,- €) a akékoľvek plnenie nad rámec tejto istiny (14,96 €) je bezdôvodným obohatením, ktoré je žalovaný povinný vydať.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že má za to, že zmluva obsahuje všetky predpoklady uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017, sp. zn. 3Doo 56/2018, sp. zn. 5Cdo 132/2017. Zároveň mal za to, že odplata bola primeraná a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Čo sa týka predpokladov výpočtu RPMN, mal za to, že v zmluve sú uvedené všetky predpoklady jasne, zrozumiteľne, ako napr. počet splátok, výšku splátky, dátum splatnosti, termín konečnej splatnosti, výšku poskytnutého úveru a podobne. Vzhľadom na uvedené preto požadoval žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Žalobca v replike uviedol, že preukázal, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo robí zmluvu bezúročnou a bezpoplatkovou. Zároveň zotrval na svojom tvrdení ohľadne odplaty úveru, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Uzavrel, že zmluva neobsahuje povinné obligatórne náležitosti a to dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a tiež výšku, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov.

5. Žalovaný v duplike len zopakoval, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom, že RPMN a celková čiastka sú v poriadku a že kalkulačky na internete na výpočet RPMN sú len informatívnym a nezáväzným prostriedkom, ktorých závery nie je možné považovať za hodnoverné a aplikovať na dané súdne konanie, keďže neposkytujú presné a úplné výpočty, sú len orientačným nástrojom a nemožno na nich hľadieť ako na záväzný dôkaz. Uzavrel, že aj odplata je v súlade so zákonom a neodporuje dobrým mravom.

6. Duplika žalovaného bola zaslaná žalobcovi na vedomie.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 21.05.2020, ktorého sa zúčastnil žalobca aj jeho právna zástupkyňa. Pojednávanie sa nezúčastnil žalovaný, avšak zúčastnil sa ho jeho právny zástupca. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Žalovaný taktiež zotrval na jeho doterajších písomných podaniach.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca so žalovaným uzavrel dňa 03.06.2014 zmluvu o úvere, dobrá pôžička (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.880 €. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

10. Zo zmluvy o úvere zo dňa 03.06.2014 vyplýva, že výška úveru bola v sume 2.880 €, splátka bola určená na 65,- € mesačne anuitne s tým, že počet splátok bol určený na 120 mesiacov, ročná úroková sadzba bola 23,90 %, RPMN vo výške 26,67%, priemerná hodnota RPMN 17,94 %, celková čiastka úveru bola 7.428,91 €, dátum prvej splátky 25.07.2017, dátum mesačnej splátky 25. deň v mesiaci.

11. Z amortizačnej tabuľky vystavenej ku dňu 30.01.2019 vyplýva, že žalobca celkovo zaplatil (výška zaplatenej platby) spolu 2.894,96 €.

12. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

13. Zmluva o úvere, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 03.06.2014, bola uzatvorená podľa 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20. Podľa ust. § 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

27. Podľa ust. § 1 ods. 2 Nariadenia odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

28. Podľa ust. § 1 ods. 3 Nariadenia Odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydeli sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

29. Podľa ust. § 10d ods. 2 Nariadenia ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 a úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

30. V prejednávanej veci žalobca a žalovaný uzavreli dňa 03.06.2014 zmluvu o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené právnym predchodcom žalobcu bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 03.06.2014, je vzťahom občianskoprávnym a táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 a nasl. Obč. zák.

31. Žalobca namietal, že zmluva neobsahuje povinné obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z.

32. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018) na ktoré súd poukazuje.

33. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

34. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok

a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018).

35. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 03.06.2014, v ktorej bola dohodnutá výška splátok (mesačných) úveru sumou 65 €, uvedený je počet 120 splátok a určený je aj dátum splatnosti prvej splátky dňa 25.07.2014, doba trvania zmluvy je tak 120 mesiacov (10 rokov) a posledná splátka splatná dňa 25. dňa mesiaci, teda termín konečnej splatnosti je 25.07.2024. V zmysle uvedeného preto zmluva má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy.

36. Tieto vyššie uvedené závery v bodoch 18 až 22 už riešil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co/295/2017 ako aj v rozsudku zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/401/2017, na ktoré tiež súd poukazuje.

37. Žalobca ďalej namietal, že výška odplaty - dohodnutého úroku vo výške 23,90 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a zákonom.

38. Súd sa zaoberal výškou odplaty, t.j. výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za obdobie 120 mesiacov pri sume 2.880 € - 23,90 % ročne, takáto výška je uvedená v zmluve. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov (Rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 57/2005 z 1.7.2010). Občiansky zákonník (Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy) výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, z čoho vyplýva, že sú predmetom voľného zmluvného dojednanja medzi zmluvnými stranami, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom.

39. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi stranami dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade žalovaný ako spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

40. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Národnej banky Slovenska, v roku 2014 vo apríli (prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy) priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri domácnostiach a pri úrokoch poskytnutých nad 5 rokov (spotrebiteľské a ostatné úvery) bola 11,78% p. a. Z toho je zrejmé, že výška dohodnutého úroku v danom prípade nesmela prevýšiť 2- násobok 11,78 % ročne s poukazom na § 10d ods. 2 Nariadenia, čiže výšku 23,36 %. Súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru (23,90%) tak presahovala

túto maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.) a s dobrými mravmi, čo spôsobuje bezúročnosť úveru.

41. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že celková čiastka úveru je uvedená vo výške 7.428,91 €, pričom pri vynásobení počtu splátok a ich výšky ($65 \times 120 \text{ €} = 7.800 \text{ €}$) dospejeme k inej výške celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Na základe tohto nie je teda vôbec jednoznačné, akú sumu mal žalovaný celkovo uhradiť (7.428,91 € alebo 7.800 €). Zároveň súd dáva do pozornosti, že zo zmluvy nevyplýva, že by žalobca musel zaplatiť nejaký spracovateľský poplatok, alebo iné poplatky, ktoré by bolo treba zaradiť do predpokladov výpočtu RPMN (zároveň je súd toho názoru, že v zmluve sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN a vzorec výpočtu nie je potrebné uvádzať). Taktiež úver bol poskytnutý bez poistenia a ide o anuitné splácanie, a teda každá jedna (aj posledná splátka) mala byť uhradená v rovnakej výške, preto podľa názoru súdu ide o klamlivé uvádzanie jednej z najpodstatnejších obsahových náležitostí úverovej zmluvy, ktorá v podstate spotrebiteľovi má povedať, akú celkovú čiastku veriteľovi napokon zaplatí. Zároveň súd poukazuje na to, že najdôležitejším údajom pre spotrebiteľa je ročná percentuálna miera nákladov vzhľadom na to, že zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Je preto najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Z toho následne vyplýva, že výška RPMN je v skutočnosti vyššia a v neprospech spotrebiteľa, teda v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN. V dôsledku nesprávne uvedenej výšky RPMN platí preto fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch).

42. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v úverovej zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke (nižšej aká v skutočnosti je), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tým pádom je aj nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zároveň výška odplaty presahuje maximálny zákonný strop, čo taktiež spôsobuje bezúročnosť úveru.

43. Z týchto dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel a určil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.06.2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

44. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu proti neúspešnému žalovanému, preto žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).